

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXXI.

Vydána dne 25. října 1920.

Obsah: (Čís. 581. a 582.) 581. Nařízení o úpravě obchodu řepovým cukrem ve výrobním období 1920/21. —
582. Nařízení o spotřební dávce cukru konsumního.

Čís. 581.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. října 1920

o úpravě obchodu řepovým cukrem ve výrobním
období 1920/21.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920,
čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Zřízení a úkol komise; státní dozor.

K obstarávání veškeré péče o výrobu, nerušené zásobování a řádné hospodaření cukrem jest zřízena jakožto státní orgán pro přechodní dobu do poměrů mrových Československá komise cukerní.

Sídlem komise jest Praha.

Komise jest podřízena ministerstvu financí, pokud jde o zásobování tuzemsku ministerstvu pro zásobování lidu, a pokud jde o vývoz a dovoz úřadu pro zahraniční obchod a vykonává svoji činnost dle jejich pokynů.

Státní dozor obstarávají vládní zástupci, které jmenuje ministerstvo financí, ministerstvo pro zásobování lidu, ministerstvo zemědělství, ministerstvo obchodu a úřad pro zahraniční obchod. Vládní zástupci jsou zváni ke všem schůzím plným i jednatelešského sboru a jsou oprávněni kdykoliv promluvit a činit návrhy, o nichž učiní se usnesení. Rovněž jsou oprávněni odložit provedení usnesení plné schůze a jednatelešského sboru do té doby, až příslušné ministerstvo rozhodne. Toto rozhodnutí jest pro komisi závazné. Vládní zástupci mají též právo nahlédnouti do všech knih, záznamů a jednacích spisů komise a požadovati vysvětlení, která pokládají za nutná.

§ 2.

Právní povaha komise.

Komise jest právnickou osobou. Není žádným výdělečným podnikem a neprovozuje zaměstnání, jež by směřovalo k zisku. Státní a ostatní úřady veřejné jsou povinny podporovati komisi v jejím oboru působnosti; zejména pak jsou úřady tyto povinny prováděti v rámci své působnosti opatření komisi stanovená.

Na venek jest cukerní komise zastupována předsedou a jeho náměstky a jednatelešským sborem. Jménem komise podpisuje předseda nebo některý náměstek společně s některým jednatelem nebo dva jednatele anebo jeden z těchto činovníků společně s úředníkem plnou schůzi k podpisu oprávněným.

§ 3.

Orgány komise.

Orgány komise jsou:

1. plná schůze,
2. sbor jednatelešský,
3. předsednictvo.

§ 4.

Plná schůze.

Plná schůze skládá se z osmi zástupců pěstitelů cukrovky, osmi zástupců průmyslu cukrovarnického a osmi zástupců spotřebitelů. Členy komise jmenuje ministr financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Plná schůze volí ze sebe předsedu, jeho dva náměstky a jednatele. Volba těchto činovníků musí býti potvrzena ministrem financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Předseda, jenž řídí veškeré práce komise, předsedá plné schůzi. Zašlo-li by ho něco, převzme řízení prací některý jeho náměstek.

Plnou schůzi svolává předseda, nebo zašle-li by ho něco, některý jeho náměstek dle potřeby. Plná schůze buď svolána do osmi dnů, žádá-li toho některý vládní zástupce nebo aspoň třetina členů s uvedením předmětu jednání.

K platnému usnesení plné schůze jest třeba, aby byli aspoň třetina členů přítomna. Usnesení, kterým se zrušuje nebo mění dřívější již provedené nebo prováděné usnesení plné schůze, jest přípustno toliko za přítomnosti aspoň polovice členů. K platnosti usnesení plné schůze jest třeba nadpoloviční většiny všech přítomných členů. Předsedající má stejné hlasovací právo jako každý jiný člen.

Vládní zástupci nehlasují.

§ 5.

Působnost plné schůze.

Plné schůzi náleží zejména:

1. voliti předsedu, jeho náměstky a jednatele;
2. navrhopati, případně prováděti opatření k zabezpečení kampaně a oseti řepy, jakož i k přechodu k volnému hospodaření cukrem;
3. stanoviti plán rozdělení surového cukru (§ 9, odst. 2);
4. ustanoviti, v jakém rozsahu, kterými tovarnými a kterého času bude čistěný cukr vyráběn (§ 9, odst. 3);
5. usnáseti se o prodejní ceně daněprostého cukru, o rozpětí druhů a ostatních přírážkách (§ 14);
6. vydávati předpisy o vrácení a zajištění obalů (§ 14);
7. usnáseti se o vybírání a správě přeplatků (§ 17, odst. 1.—4.);
8. ustanoviti zásady pro sčítování dopravného a jiných výloh, které budou plnou schůzí prohlášeny za společné břemeno (§ 18);
9. usnáseti se o úhradě nákladů komise a vybírání příspěvků (§ 23);
10. přezkoumati a schváliti účet, který předkládají jednatele o hospodářství komise (§ 6, odst. 3);
11. usnáseti se o všech záležitostech, jež by si plná schůze výslovně vyhradila k rozhodnutí, nebo pro něž vládní zástupci žádají rozhodnutí plné schůze.

§ 6.

Jednatelský sbor a jeho působnost.

Jednatelský sbor se skládá z předsedy, dvou místopředsedů a pěti jednatelů. Jemu náleží přímo vedení prací komise, obzvláště prováděti usnesení plné schůze, jakož i rozhodovati o všech otázkách, jichž rozhodnutí není vyhrazeno plné schůzi.

Opatření jednatelského sboru, která nejsou pouhým výkonem učiněných již usnesení neb opatření plné schůze, vyžadují schválení vládních zástupců, aby se mohla provést.

Jednatelský sbor, jest povinen plné schůzi pravidelně podávati zprávu o své činnosti a předkládati jí všechna zamýšlená rozhodnutí a opatření zásadní povahy. Koncem provozovacího roku vydá počet ze svého peněžního hospodářství.

Schůze jednatelského sboru řídí předseda komise. K platnému usnášení jest třeba přítomnosti aspoň tří jednatelů vedle předsedy. K platnosti usnesení jest třeba nadpoloviční většiny přítomných. Předseda hlasuje s sebou.

§ 7.

Zvláštní práva a povinnosti členů a zřízenců.

Všichni členové komise jsou pomocnými orgány veřejné správy státní se všemi právy a povinnostmi služebního postavení veřejných orgánů, pokud se jejich působnosti v komisi týče. Jako taková budou vzati do služebního slibu. Předsedovi a jednatelům přísluší za vedení komise odměna, jejíž způsob a výši ustanoví plná schůze. Ostatním členům komise přísluší za jejich činnost v komisi náhrada výloh cestovních.

Členové komise, jakož i všichni úředníci jsou povinni obstarávati záležitosti s plnou nezávislostí a největší svědomitostí. O záležitostech komise, o nichž ve svém úředním působení zvědí, musí zachovávat mlčení. Stejnou povinnost mají co do obchodních poměrů třetích osob ve styku s komisí.

§ 8.

Závěra.

Veškeré v Československé republice toho kterého času pohotové zásoby neždaněného cukru, jakž i veškerý z ciziny docházející cukr jest pod závěrou.

Závěra má ten účinek, že dotčený cukr lze toliko dle pokynů komise zpracovati, spotřebovati, dobrovolně nebo nuceným způsobem zciziti a že není vůbec dovoleno s ním nakládati bez poukazu komise.

Právní jednání, jež se přičií tomuto zákazu, jsou neplatná.

Kupní a dodávkové smlouvy o cukru z výrobního období 1920/21 uzavřené dříve, než toto nařízení začne působiti, jsou neplatny, pokud ještě nebyly splněny.

Schovatelé cukru pod uzávěrou jsou povinni pečovati o jeho uchování.

Závěra končí zdanění nebo vyvezením dotčeného cukru podle poukazu komise. V příčině cukru, jehož daněprosté upotřebení bylo finančním úřadem povoleno, končí se závěra dobou, kdy oprávněnci cukr převezme. Pokud udělené po-

volení k daněprostému použití cukru zanikne nebo bude odvoláno, oživne opět závěra co do cukru, který má spad oprávněnc v té době ještě pohotově. V příčině cukru přiděleného podnikům používajícím a zpracovávajícím cukr (§ 9, odst. 6.) oživne závěra co do cukru, který by nebyl v ustanovené době použit nebo zpracován.

U cukru z cizozemského dovezeného končí závěra tím, že oprávněnc převezme zboží dle poukazu komise.

§ 9.

Oprávnění komise co do výroby, dodávky a prodeje.

Právo nakládati veškerým cukrem pod závěrou přísluší jen komisi.

Komise určí, jaké množství cukru mají jednotlivé továrny na surový cukr dodati jednotlivým továrnám na čistěný cukr a kdy dodávka má se provésti. Továrnám na čistěný cukr, jež vyrábějí také surový cukr (smíšené továrny), započítá se surový cukr vlastní výroby, pokud komise neustanoví jinak, na množství surového cukru, které jim přísluší dle plánu rozdělení surového cukru. Rovněž také továrnám na čistěný cukr, které vyrábějí čistěný cukr přímo z cukrovky, započítá se tento cukr, a to přepočítaný na surový cukr dle poměru 100:114, na množství surového cukru, jim dle rozdělovacího plánu příslušející. Vyrábí-li někdo továrna na čistěný cukr přímo z cukrovky více čistěného cukru, než je přiměřené množství surového cukru, které by jí příslušelo dle rozdělovacího plánu, jest komise oprávněna s čistěným cukrem nad to vyrobeným dle volného uvážení nakládati, nahradit výrobcí cenu surového cukru a náklady čistění na účet celku. Nedojde-li k oba- polné dohodě o výměře nákladů čistění, bude stanovena ministerstvem financí.

Továrny na surový cukr i továrny na čistěný cukr jsou povinny v příčině výroby cukru řídit se opatřeními a příkazy komise. Komise určuje dle potřeby zejména jakost vyráběného surového cukru, dále množství čistěného cukru, které jednotlivé továrny na čistěný cukr mají vyrobiti, rovněž jaké množství z toho dlužno zpracovati na tvrdý cukr a jeho jednotlivé druhy nebo na krystalový či pískový cukr. Komise má také právo předepsati továrnám na čistěný cukr, v které době mají býti určené druhy vyráběny. Nevyhoví-li některá továrna rozkazům komise, jest tato oprávněna dáti svoje opatření provésti na náklad a nebezpečí liknavého podniku. Komise může továrny, které podle jejího šetření nejsou náležitě zařízeny nebo nevyrábějí cukr přiměřené jakosti, vyloučiti z výroby čistěného cukru buď z části nebo vůbec.

Výrobci, vlastníci, držitelé a schovatelé cukru pod závěrou jsou povinni uposlechnouti opatření a příkazů komise co do prodeje a do-

dávky cukru. Rovněž jsou povinni předložiti komisi, požádá-li o to, všechny pomůcky a výkazy, jichž ku provedení jejího úkolu jest třeba.

Komise jest se schválením ministra pro zásobování lidu oprávněna nakládati též cukrem, který není již pod závěrou, a udělovati pokyny o dalším jeho prodeji a dodávce, jimž vlastníci a držitelé takového cukru jsou povinni vyhověti.

Podniky, jež používají cukru a zpracovávají jej a jimž byl cukr přidělen přímo komisí anebo na její rozkaz, jsou povinny tohoto cukru použití nebo jej zpracovati jen v témž polníku, k čemuž účelu a v čase, pro který byl cukr přidělen. Tyto podniky nejsou oprávněny upotřebiti nebo zpracovati jiný cukr než cukr, jenž jim byl přidělen komisí nebo příslušným správním úřadem první stolice. Rovněž mají povinnost vésti knihy, z nichž lze přesně seznati případný stav odebraného množství cukru a jeho použití. Povinny jsou předložiti komisi, požádá-li o to, tyto knihy, jakož i všechny pomůcky a výkazy, jichž potřebuje ku provedení svého úkolu.

K vybídnutí komise jsou též všichni ostatní vlastníci, držitelé a schovatelé cukru, který není již pod závěrou, povinni podávati výkazy o cukru, který uschovávají nebo uschovali, rovněž uvésti, na čí účet tento cukr jest uložen nebo komu a kam byl prodán nebo dodán, a předložiti všechny ostatní pomůcky a výkazy, jichž komise potřebuje.

§ 10.

Oduětí donucovacím způsobem.

Zláhá-li se výrobce, vlastník, držitel nebo uschovatel cukru, ať pod závěrou se nalézajícího či nikoliv, vyhověti nějakému opatření nebo příkazu komise, nebo není-li známa osoba nebo pobyt toho, jenž má právo nakládati s dotčeným množstvím cukru, nebo na jehož účet je toto množství uloženo, může ministerstvo pro zásobování lidu na návrh komise bez újmy předpisu § 9, odst. 3., přelposlední věty, prostřednictvím příslušného politického úřadu první stolice zaříditi, aby tyto zásoby byly oduaty donucovacím způsobem.

Nález politického úřadu působí proti každému, jemuž přísluší práva k zásobám. Při provádění bude šetřeno příslušných předpisů o dani z cukru.

Za cukr donucovacím způsobem oduatý nahradí se obnos, který je o 10% nižší než cena odpovídající ustanovení § 13 nebo § 14. Jde-li o cukr nabytý v dřívějších výrobních obdobích, vyměří se náhrada podle ceny platné v dotčeném výrobním období po srážce 10%.

Z této náhrady srazí se náklady nuceného odnětí.

Není-li držitel nebo jeho pobyt znám, nebo je-li dlužno obnosem náhrady uspokojiti nároky třetích osob z věcných práv, bude obnos náhrady složen u soudu.

Donucovacím způsobem odňaté zásoby budou uschovány posledním držitelem (schovatelem) bezplatně a pečlivě až do doby, kdy budou odebrány.

Zisk, jehož by snad dalším prodejem nuceně odňatého cukru bylo dosaženo, bude odveden fondu přeplatkovému (§ 17, odst. 1.).

§ 11.

Uvolnění a prodej.

K ukojení potřeby cukru uvolní komise pravidelně potřebné množství cukru k zdanění a vydá příslušné prodejní a dodávkové příkazy.

Cukrovary a ostatní majitelé cukru jsou povinni množství cukru, odpovídající prodejním a dodávkovým příkazům, jež jim komisí byly uděleny, dle pokynů včas dodat.

§ 12.

Dovoz, vývoz a průvoz cukru.

Cukr (řepový i třtinový) z celního cizozemského lze dovážeti toliko s povolením úřadu pro zahraniční obchod a pořadem komise.

Prodávati cukr k vývozu a vyvážeti jej přes celní čáru, šetří-li se platných předpisů a omezení, lze toliko s povolením úřadu pro zahraniční obchod a pořadem komise samotné nebo na základě příkazu od ní uděleného. Komise vyžádá si dříve, než se uzavrou prodejní smlouvy, svolení úřadu pro zahraniční obchod.

Dojde-li cukr z cizozemského průvozem, jsou majitelé nebo držitelé, jakož i všechny dopravou, překládáním, uložením nebo jinakou manipulací pověřené osoby povinny oznámiti to neprodleně komisi.

K usnadnění příslušných úkolů může komise použiti obchodní společností, jejímž statutárním účelem je pěstování vývozu cukru.

§ 13.

Cena nezdaněného surového cukru při dodávkách továrnám na čištěný cukr.

Prodejní cena nezdaněného cukru surového, předního výrobku činí Kč 400.—, zadního Kč 399.—. Tato cena platí do 30. září 1921.

Ceny rozumějí se na základě 88% rendementu za 100 kg čisté váhy bez pytle, ze železniční stanice dodávající továrny na surový cukr, za hotové beze srážky, když se dodá do 11. prosince 1920.

Za dodávky počínající 13. prosincem 1920 zvýší se základní cena (odst. 1. tohoto paragrafu) o 80 hal. za každý započatý týden.

Den dodávky jest určen datem razítka odesílací stanice na nákladním listě.

Nad 88% rendementu doplatí se do 93% rendementu jedna tisícina ceny (včetně týdenní přírážky) za každou desetinu procenta.

Pod 88% rendementu srazí se jedna tisícina kupní ceny za každou desetinu procenta. Ke zlomkům menším než jedna desetina procenta přihlíží se poměrně.

Cena se zvýší, pokud komise nestanoví výjimky, o jednatelskou odměnu 50 hal. za každých 100 kg surového cukru, která bude odvedena továrnami na čištěný cukr podle pokynů komise.

Při dodávce nezdaněného surového cukru z továrny na čištěný cukr nebo ze svobodného skladiště bude sčítována dopravní přírážka, není-li cukr přidělen některé továrně na čištěný cukr.

Kupující dodá pytle na surový cukr, prosté dovozného do odesílací stanice továrny na surový cukr.

Ostatně platí pro dodávky a sčítování surového cukru, pokud komise nevydá ustanovení odchylých, usance pražské bursy pro zboží a cenné papíry.

Když musí býti k rozkazu komise převzat cukr, jenž dle zvyklostí není způsobilým k dodávce, a nedojde-li k úmluvě o přiměřeném snížení ceny, určí cenu komise.

§ 14.

Tovární cena a prodejní podmínky pro cukr k spotřebě určený.

a) Cukr pro domácnost:

Základní tovární cena čištěného cukru, včetně spotřební dávky činí Kč 700.— za 100 kg účetní váhy, základ prima velká homole.

V této ceně jest zahrnuta daň z převodu v paušální částce Kč 24.— za 100 kg účetní váhy, kterou odvedou cukrovary měsíčně pozadu přímo příslušným jejich berním úřadům. Proto se osvobozují cukrovary od placení daně ze všech převodů cukerních, jakož i z odprodeje řízků, šámy i kalů. Zároveň jest osvobozen veškeren obchod od placení daně z převodů ze všech obchodů cukerních v tuzemsku vyřizovaných.

Tyto ceny platí při dodávce do 30. září 1921.

b) Cukr k dalšímu zpracování:

Tovární ceny cukru surového i čištěného, zdaněného i nezdaněného, jenž se dodá průmyslu nebo živnostem k dalšímu použití a zpracování, stanoví komise se schválením ministerstva financí a ministerstva pro zásobování lidu. Také v těchto cenách bude zahrnuta daň z převodu, jež bude i z průmyslového cukru odváděna přímo cukrovary paušální částkou Kč 24.— za 100 kg ve lhůtách měsíčních pozadu.

Ceny rozumějí se za dodávky v zásilkách celých vagonů za hotové beze srážky do desíti dnů.

Prodávac má právo žádati, aby se platilo předem, jest potom po inen nahraditi kupei úroky ode dne následujícího po dni, kdy došla zaplacená částka, až do 10. dne po odeslání zboží.

Výši těchto úroků stanoví čas od času komise.

Komise stanoví se schválením ministerstva financí a ministerstva pro zásobování lidu:

1. rozpětí cen pro jednotlivé druhy cukru a různá balení,

2. dopravní přírázky k vyrovnání rozdílů nákladů dopravních z továren a k docílení jednotné staniční ceny,

3. zvláštní přírázky k ceně pro dodávky množství pod 100 q cukru z továrny,

4. přírázky pro velkoobchodníky, pro rozdělovače a pro obchodníky na drobně.

Továrny fakturují cukr ke spotřebě určený dle účetní váhy na základě základní ceny, přičítavajíc dopravní přírázku (odst. b, 2.) a odpočítavajíc dopravní sazby, platné v době dodávky pro náklady celých vagonů z odesílací stanice až do stanice místa určení.

Komise může zmocnití továrny dodávající cukr k spotřebě určený, aby si při svých prodejních uzavěrkách vymínilo, že pytle budou jim vráceny do určité lhůty vyplaceně nepoškozené, způsobilé k dalšímu používání. Komise stanoví náhradu, kterou továrny zaplatí kupei za vrácený pytel, a obnos jistoty, který budou továrny od kupeů předem požadovati jako záruku za splnění tohoto závazku.

Rovněž může komise naříditi pojištění zásilek cukru a prázdných pytlů proti škodám a ztrátám při dopravě na účet kupujících.

Ostatně platí pro dodávky cukru ke spotřebě určeného, pokud komise nevydá ustanovení odchylných, usance pražské burzy pro zboží a cenné papíry.

Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi zvyšuje se tovarní cena cukru čistěného o přírázku K 100— za 100 kg účetní váhy, která bude sloužiti k vyrovnání zvýšených nákladů výrobních, k vyrovnání rozdílů dopravních pro menší dodávky než 100 q a k úhradě vyšších dovozních výloh rozdělovačům. O způsobu vybírání a použití tohoto penize rozhodne komise.

Nejvyšší jednotné ceny cukru jednotlivých druhů v drobném prodeji stanoví komise na základě rozpětí pro jednotlivé druhy, dopravní přírázky a přírázky pro velkoobchod, rozdělovače a drobný prodej.

§ 15. •

Zvláštní příplatek.

Ze zdaněného cukru zapraví státní pokladně ten, jemuž náleží zaplatiti daň, současně s daní až do dalších ustanovení obnos Kč 16— za 100 kg zdaněné váhy.

§ 16.

Tovární cena a prodejní podmínky pro cukr na vývoz.

Ceny, za které se cukr surový a čistěný na vývoz sčítuje s výrobcí, vlastníky, držiteli a uschovateli, stanoví komise se schválením úřadu pro zahraniční obchod.

Ceny ty rozumějí se za náklady 100 q za hotové beze srážky do 10 dnů po odeslání.

§ 17.

Přeplatky.

Veškeren peníz, který továrny strží při prodeji cukru pro jiný účel než pro potřebu v domácnostech nad ceny stanovené v §§ 13 a 14, odvedou zvláštnímu státnímu fondu přeplatkovému, jež spravuje komise, která sčítuje jej po ukončení výrobního období ministerstvu financí.

Výrobci, vlastníci, držitelé a schovatelé nezdaněného cukru surového i čistěného jsou povinni ohlásiti komisi skutečný stav zásob ke dni 1. října 1920 v 6 hodin ráno a odvésti fondu přeplatkovému rozdíl mezi cenou platnou pro jednotlivé druhy cukru ve výrobním období 1919/20 a cenou platnou pro výrobní období 1920/21 (§§ 13 a 14). Výši tohoto přeplatku určí komise.

Zpracovatelé cukru jsou povinni ohlásiti komisi skutečný stav zásob cukru nezpracovaného ke dni 30. září 1920 v 6 hodin večer. Rozdíl mezi cenou cukru stanovenou pro výrobní období 1919/20 a mezi cenou pro výrobní období 1920/21 odvedou z veškerých zásob nezpracovaného cukru do státního přeplatkového fondu u komise.

Zroveň se zrušují prodeje zboží, jež mělo býti vyrobeno z cukru podléhajícího tomuto přeplatku.

Způsob vybírání tohoto přeplatku ustanoví komise.

§ 18.

Súčtování společných břemen továren.

Veškeré s dopravou surového cukru po dráze do továren na čistěný cukr spojené dopravné jest společným břemenem cukr přejímajících továren na čistěný cukr, které je nesou v poměru ke množství surového cukru jim přiděleného.

Při tomto sčítování dopravného jest u smíšených továren, jakož i u továren, vyrábějících čistěný cukr přímo z řepy, cukr jim dle § 9, odst. 2., přičitatelný podroben právě tak příspěvku jako surový cukr odjinud odebraný. Komise může však povolit pro takový cukr, jakož vůbec pro cukr, za který ve skutečnosti nevzešel žádný poplatek za dopravu po dráze, snížení příspěvků ke všeobecným dopravním výdajům.

Komise může také jiné při dopravě surového cukru z továren na surový cukr do továren na čištění cukr vzníklé naklady, jakož i jiné továrnám nebo jednotlivým z nich vzešlé výdaje prohlásiti za společné břemeno buď továren na surový cukr nebo továren na cukr čištěný nebo obou skupin a přiměřeně je rozdělit.

Továrny, které urádeji cukr do obchodu za cenu, při níž se vybírá dopravní přírážka dle předpisů komise, jsou povinny odváděti komisi měsíčně tyto přírážky, naproti čemuž nahradí komise továrnám skutečné dopravné do příslušné stanice dodací.

Konečně může komise naříditi též jinaké účtování továren na cukr vespolek a k tomu cíli zříditi zvláštní fondy.

§ 19.

Záruka.

Stát ručí továrnám na cukr za to, že veškeren cukr přenesený z výrobního období 1919/20 a veškeren cukr vyrobený ve výrobním období 1920/21 převezme od nich za ceny stanovené v §§ 13 a 14.

§ 20.

Vývozní a dovozní povolení.

Ministr pověřený vedením úřadu pro zahraniční obchod může pověřiti komisi povolováním vývozu a dovozu cukrovky čerstvé a sušené, řepné moučky, cukru, řepového a cukrového syruhu, umělého medu, kandysového cukru, cukrovinek, čokolády, řízků a kalů.

Vývozní a dovozní povolení na cukr vydává se na zvláštních formulářích.

Z vývozních a dovozních povolení vybírá komise poplatek až do výše $\frac{1}{2}\%$ z hodnoty zboží na účet kupce a odvádí tento poplatek úřadu pro zahraniční obchod.

§ 21.

Rozhodování sporů o účtování a vybírání přírážek a jiných platů továren.

Rozhodovati spory o účtování a vybírání platů, které jednotlivé továrny na cukr na základě usnesení, rozhodnutí a opatření komise mají konati o účtování a výplatě podílných oprávnění dle § 18 jim náležejících, přísluší výhradně rozhodčímu soudu.

Rozhodčí soud skládá se ze soudcovského funkcionáře a jeho náměstka, kterého ustanoví ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem spravedlnosti, jako předsedy a ze 4 členů, z nichž dva volí komise a dva zúčastněná strana.

Rozhodčí soud má sídlo v Praze.

Rozhodčí soud řídí se při svém rozhodnutí v mezích tohoto nařízení vydanými pravoplatnými usneseními, rozhodnutími a opatřeními všeobecné povahy (§ 22).

Řízení rozhodčího soudu řídí se dle ustanovení 4. oddílu VI. části zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z., a titulu 17. uher. zák. čl. I. z roku 1911.

§ 22.

Právo stížnosti.

Proti všem usnesením, opatřením a rozhodnutím cukerní komise přísluší účastníkům, pokud nemá místa podle § 21 řízení před rozhodčím soudem, stížnost k ministerstvu financí, případně k tomu ministerstvu, do jehož působnosti předmět stížnosti spadá, během výlučné lhůty jednoho týdne po době, kdy rozhodnutí bylo oznámeno.

Stížnost nemá odkladacího účinku.

§ 23.

Naklady komise.

Naklady vedení prací komise nesou stejným dílem jednak všechny továrny na surový cukr, jednak všechny továrny na čištěný cukr.

Komise může k úhradě těchto nákladů vybírat od továren dávky, jež lze vymáhati politickou exekucí.

Případné daně, poplatky nebo jiné veřejné dávky, jež komise má platiti, budou zapraveny z fondu přeplatkového.

§ 24.

Přestupky, tresty.

Přestupky tohoto nařízení nebo předpisů vydaných na jeho základě; pokud nepodléhají přísnějším trestním předpisům, a pokud neustává příslušnost soudu, stíhají se politickými úřady peněžitou pokutou až do Kč 20.000— nebo vězením až do 6 měsíců. Tyto tresty lze za přitěžujících okolností též vedle sebe uložit.

Stejným trestům jako pachatel podléhá, kdo navádí jiného k některému z těchto činů nebo spolupůsobí při jejich spáchání.

§ 25.

Když se ukládá trest, lze dále, byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti, vyřknouti ztrátu živnostenského oprávnění na vždy nebo na určitý čas.

Komise může provinivšího se odběratele cukru vyloučiti z odběru cukru na určitou dobu, po případě trvale.

Rovněž lze z podnětu trestního řízení vyřknouti, že propadají předměty, na něž se trestný čin vztahuje, nebo výtěžek z nich ve prospěch státu.

Není-li stíhání nebo trestání určité osoby přípustno, nebo nedá-li se provést, lze propadnutí předmětu nebo výtěžku za ně samostatně vyřknouti.

Propadlých předmětů nebo výtěžků za ně použije se k zásobování obyvatelstva.

§ 26.

Správní a státní úřady policejní mohou vzhledem k § 10, odst. 3., učiniti potřebná zajišťovací opatření, proti nimž nelze se odvolati.

Zajištěné předměty mohou, když by jejich uschováním vzešly výlohy, nebo je-li nebezpečí, že by se zkazily, úřadem k zajištění oprávněným býti prodány, dříve než bude propadnutí vyřknuto.

§ 27.

Pokud se v tomto nařízení mluví o úřadech politických, rozumí se tím na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativní vrchnosti, tam, kde jde o výkon pravomoci trestní, administrativní policejní vrchnosti.

§ 28.

Účinnost nařízení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1920 pro celé území Československé republiky.

Zároveň pozbývá účinnosti:

nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919, č. 519 Sb. z. a n., o úpravě obchodu řepovým cukrem ve výrobním období 1919/20, a

nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1920, č. 41 Sb. z. a n., o ceně cukru určeného k spotřebě.

§ 29.

Provedení.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí, ministr pro zásobování lidu, ministr zemědělství, ministr obchodu, ministr spravedlnosti a ministr pověřený vedením úřadu pro zahraniční obchod.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Fatka v. r.

Průša v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Brdlik v. r.

Husák v. r.

Čís. 582.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. října 1920

o spotřební dávce cukru konsumního.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Spotřební dávka zdaněného cukru, připadající na každou jednotlivou osobu v období jednoho kalendářního měsíce, stanoví se stejnoměrně pro obyvatelstvo v městech, průmyslových místech a venkovských obcích v obvodu celé republiky Československé na $1\frac{1}{4}$ (jeden a čtvrt) kg, počínaje 1. listopadem 1920. Na měsíc říjen 1920 bude vydána dosavadní dávka 1 kg.

§ 2.

Lístky na cukr, na něž má býti vydáván cukr spotřebitelům, vydávají se úředně, platí pro jednu osobu a na dobu jednoho kalendářního měsíce na lístku uvedenou.

Lístek na cukr od 1. listopadu 1920 zní na $1\frac{1}{4}$ kg cukru a má 5 ústřížků, každý na $\frac{1}{4}$ kg.

Lístky na cukr opravňují k odběru cukru pouze v obci, ve které ten který spotřebitel má své bydliště.

Konsumním spolkům jest však dovoleno vydávati cukr svým členům též na cukerní lístky v jiné obci vydané.

Ztracené nebo zničené lístky na cukr se nenahrazují.

Lístky na cukr jsou veřejné listiny, jejichž padělání se trestuje dle zákona trestního.

§ 3.

Ohledně vydávání cukerních lístků a odběrných lístů na cukr konsumní platí předpisy §§ 4, 5 a 6 nařízení ministra obchodu ze dne 4. března 1916, čís. 61 ř. z.

§ 4.

Přestupky tohoto nařízení, pokud nepodléhají přísnějším trestním předpisům a pokud nenastává příslušnost soudu, stíhají se politickými úřady (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativními policejními vrchnostmi) pokutou až do 20.000 Kč — při nedobytnosti budiž uloženo vězení, trvající však nejvýše šest měsíců — nebo vězením až do šesti měsíců,